

førelse medfører en Udgift, gjør ikke Loven til en Bevillingslov; idetmindste er det min Opfattelse af Sagen, at vi væsentlig bør skjelle imellem, om en Lovs Hovedformaal er at formulere en Bevilling for et vist bestemt Diemed; dertil vil jeg ikke regne blot saadanne Love som særlige Pensionslove, men tillige saadanne, som bevilge Udgifter, f. Ex. til nye Redningsstationers Oprettelse eller til Udvidelse af de gamle; der er Bevillingen Hovedsagen i Loven, og Loven formulerer speciellere denne Bevilling. En heel anden Ting er det med saadanne Love, hvis Gjennemførelse kun medfører en aldeles underordnet Udgift; — det var den Forskjel, jeg troede at have ramt ved det nu tilbagetagne Endringsforslag, idet jeg raisonnerede saaledes; dersom Loven er i sit Hovedindhold en Bevillingslov, vil Ministeren give Loven i dens Ydre denne Charakter ved at henvise Bevillingen til en vis bestemt Regnskabsconto, og, hvis det er nødvendigt, nærmere individualisere Bevillingen ved at nævne en Sum, enten den er bestemt eller calculatorisk. Derimod de Love, der meget vel kunne medføre en Smule Udgift, men hvor Bevillingen af denne Udgift er noget meget Underordnet, dem kan Regjeringen, uden at angive den Conto, hvoraf Udgiften skal afholdes, forelægge i Landstinget, ifald denne Fordeling af Arbeidet anses ønskelig, og saa kunne vi her i Folkethinget ved disse underordnede Love finde os i at tilføie, hvilken Conto det skal staae paa; men det kunne vi ikke finde os i, hvis Loven væsentlig var en Bevillingslov. Som sagt; i underordnede Tilfælde kunde vi finde os deri, da vi maatte antage, at Regjeringen helst vilde forelægge saadanne Love i Landstinget, for at dette kunde faae et tilstrækkelig Quantum Arbejde, saa at Sagerne kunde gaae deres jevne Gang. Jeg er, som jeg allerede har udtalt, nær ved at beklage, at jeg tog det omtalte Endringsforslag tilbage; det er nu engang steet, og jeg skal derfor kun bemærke, at Situationen er den, troer jeg, at alle Medlemmer her i Salen ønske denne Sag bragt til Endelighed med saa lidt Skid som muligt og med saa lidt Sammenstød mellem de forskjellige Afdelinger af Lovgivningsmagten som muligt, og jeg seer da ikke, at der er nogen bedre Udvei at vælge, end at Sagen bliver beroende, som den er i

Dieblisset, uden at vi trække den ind i Finantsloven, og uden at vi der give nogen ny Bestemmelse. Det er mig aldeles ligegyldigt, om vi komme til dette Maal enten ved at antage det ene eller det andet af de af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Underendringsforslag, naar kun Hovedresultatet bliver det, at vi føie os efter den anden Afdeling af Folkerepresentationen, ligesom vi gjorde ifjor ved at vedtage Love, der medføre Udgift, uden at denne Bevillingsparagraf dert blev optagen, men paa den anden Side ville vi ogsaa have Finantsloven holdt fri for en saadan ubegrændset og ubestemt Bemyndigelse til Udgift.

J. N. Hansen: Jeg er aldeles enig i, hvad der sidst blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning); men han brugte dog en Ytring, som jeg finder det rigtigt, at jeg udtaler mig nærmere om, og det var, at han frygtede for, at man, naar de paagjældende Rønningsslove, hvortil her er sigtet, bleve vedtagne uden en saadan Paragraph, derved skulde i noget Maade anerkjende Rigtigheden af de forskjellige høist urigtige Ytringer, som man kan høre eller see fremsatte og som alle gaae i Retning af et Slags Normalbudget. Dette troer jeg ikke; men jeg kan være enig med ham i, at det vist nok kunde være hensigtsmæssigt, at vi maatte i denne Session komme til i et Fællesudvalg fra begge Rigsdagens Afdelinger at forhandle denne Sag nærmere. Hvad jeg antydede, var, at efter min Mening vil Folkethinget ikke, at der skulde nu være nogenformhelst Tanke om, at de paagjældende Rønningsslove ikke skulde udkomme, om denne Paragraph ikke fik Plads dert. Det var det, jeg ønskede at udtale, og det staaer jo ikke i directe Strid med, hvad den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) udtalte, at man skulde see — da, som den ærede Minister gjorde opmærksom paa, Farvandet nu var roligt, og det kun er Bølgerne fra tidligere Storme, der bevirke nogen Bevægelse — om det ikke er muligt at komme til Enighed. Steer dette ikke, kunne vi, som sidst, udtale de Grunde, hvorfor det ikke kan opnaaes, og derved vise, at det er af disse og ingenformhelst andre Grunde og navnlig ikke for at hde